

stytuty i placówki naukowo-badawcze, wskazane przez Urząd Patentowy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Komitet Nauki i Techniki, ministerstwa i urzędy centralne bądź otrzymane w drodze rozpowszechniania w rozumieniu art. 99 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze — Dz. U. Nr 33, poz. 156 — już po sporządzeniu planu).

3. Odpowiedzialny za wprowadzenie do planu, zapewnienie niezbędnych środków i dopilnowanie realizacji projektu wynalazczego jest kierownik jednostki tego szczebla zarządzania, który koordynuje realizację projektu. W ramach tej odpowiedzialności kierownik ten powinien wyznaczyć instytucję wiodącą, wyznaczyć imiennie pracownika odpowiedzialnego za kompleksową realizację projektów, a w miarę potrzeby może powołać do swojej pomocy zespół koordynacyjny.

4. Odpowiedzialny za wprowadzenie do planu i realizację danego etapu oraz części złożonego planu wykorzystania projektu wynalazczego jest kierownik instytucji, która bezpośrednio realizuje projekt wynalazczy.

Zakwalifikowane do realizacji projekty wynalazcze zgłoszone po przyjęciu planu powinny być włączane do kwartalnych planów jednostek.

V.

ZASADY KONTROLI REALIZACJI PROJEKTÓW WYNALAZCZYCH

1. Kontrolą należy objąć:

- 1) plany realizacji projektów wynalazczych,
- 2) realizację harmonogramów ważniejszych projektów wynalazczych stanowiących samodzielną pozycję w planie. Szczególnej kontroli powinno podlegać przejście realizacji projektu wynalazczego z jednego etapu do następnego, co może spowodować konieczność włączenia reali-

zacji tych projektów do planów gospodarczych innych jednostek,

- 3) sposób s. orządzania rocznego planu zakładu i stopień zapewnienia w nim środków na realizację projektów wynalazczych,
- 4) ewidencję patentów i ważniejszych projektów wynalazczych w organach zarządzania na poszczególnych szczeblach oraz wykonanie zadań ujętych pozycjami poszczególnych części planu z zaznaczonymi w nich projektami wynalazczymi,
- 5) formy, system i metody przeprowadzania wewnętrznej kontroli oraz sprawozdawczość,
- 6) wykorzystanie możliwości sprzedaży za granicą dokumentacji technicznej, patentów i licencji,

2. Kontrolę sprawują:

- 1) organy zarządzania wyższego szczebla w stosunku do organów zarządzania niższego szczebla w zakresie omówionym w ust. 1,
- 2) instytucje, związki zawodowe, samorząd robotniczy i inne organizacje społeczno-polityczne — w ramach posiadanych uprawnień kontrolnych.

3. Prezes Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zapewni prowadzenie systematycznej kontroli i analizy przebiegu realizacji wszystkich projektów wynalazczych objętych narodowym planem gospodarczym w dziedzinie rozwoju nauki i techniki oraz wszystkich ważniejszych projektów wynalazczych zamieszczonych w resortowych planach rozwoju nauki i techniki. Prezes Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zapewni przedstawianie Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki półrocznych sprawozdań wraz z wnioskami z tych kontroli i analiz.

42

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 stycznia 1967 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zezwolenia na dysponowanie zagranicznymi środkami płatniczymi uzyskanymi z niektórych praw autorskich w obrocie z zagranicą.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 19 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 9 sierpnia 1960 r. w sprawie zezwolenia na dysponowanie zagranicznymi środkami płatniczymi uzyskanymi z niektórych praw autorskich w obrocie z zagranicą (Monitor Polski Nr 66, poz. 312) po § 3 dodaje się nowy § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Zezwala się Stowarzyszeniu „ZAIKS” na dokonywanie z zagranicznymi związkami autorskimi kompensaty wzajemnych należności z tytułu tzw. „małych praw autorskich” i „praw mechanicznych”, pod warunkiem stosowania przy tym aktualnych średnich kursów walut”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

43

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 25 stycznia 1967 r.

w sprawie zasad stosowania mandatów karnych przez administrację leśną w resorcie przemysłu ciężkiego.

Na podstawie art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. z 1966 r. Nr 39, poz. 233) oraz § 2 ust. 1 i 2 zarządzenia nr 201

Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 października 1961 r. w sprawie nadania niektórym organom administracji państwowej uprawnień do nakładania i ściągania grzywien w dro-

dze mandatu karnego (Monitor Polski z 1961 r. Nr 78, poz. 327 i z 1963 r. Nr 68, poz. 338) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego uprawnieni są pracownicy administracji leśnej jednostek organizacyjnych podległych nadzorowi Ministra Przemysłu Ciężkiego.

§ 2. Nakładanie i ściąganie grzywien w drodze mandatu karnego może być stosowane tylko na podstawie imiennego, pisemnego upoważnienia wydanego przez przełożoną wła-

dzę służbową i jedynie za oznaczone w upoważnieniu czyny z zakresu szkodnictwa leśnego, ochrony przyrody oraz ochrony przeciwpożarowej.

§ 3. Do wydawania imiennych upoważnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego uprawniony jest dyrektor jednostki organizacyjnej w stosunku do podległych pracowników administracji leśnej.

§ 4. Nakładanie i ściąganie grzywien w drodze mandatu karnego może być stosowane za następujące czyny w wysokości niżej podanej:

1. Wykroczenia przeciwko przepisom o szkodnictwie leśnym i polnym:

- 1) łamanie gałęzi — mandat w wysokości od 50 do 100 zł w zależności od stopnia uszkodzenia drzewek,
- 2) niszczenie w lesie sadzonek lub mrowisk — mandat w wysokości 50 zł,
- 3) wydobywanie w lesie żywicy lub soku brzoźowego, obrywanie pączków, szyszek — mandat w wysokości 30 zł,
- 4) nacinanie w lesie drzew lub ich uszkodzanie w inny sposób — mandat w wysokości 30 zł,
- 5) zdzieranie kory z drzew w lesie — mandat w wysokości 25 zł,
- 6) zwożenie do lasu kamieni, śmieci, nieczystości lub padliny, jak też wszelkiego rodzaju inne zanieczyszczenia lasu — mandat w wysokości od 25 do 100 zł w zależności od stopnia zanieczyszczenia,
- 7) przechodzenie przez las w miejscach zabronionych — mandat w wysokości 30 zł,
- 8) przejazd przez las w miejscach zabronionych — mandat w wysokości 50 zł,
- 9) zbieranie w lesie w miejscach niedozwolonych lub też bez posiadania wymaganego zezwolenia kory, wiórów, darni, trawy, mchu, ściółki, szyszek, grzybów, jagód, owoców lub ziół — mandat w wysokości 15 zł,
- 10) wydobywanie w lesie piasku, kamieni, żwiru, gliny lub torfu — mandat w wysokości 50 zł (z wyjątkiem wypadków wyrządzenia większej szkody i zachodzącej wobec tego potrzeby dochodzenia odszkodowania),
- 11) przeganianie przez las zwierząt gospodarskich w miejscach zabronionych — mandat w wysokości 50 zł.

Podstawa prawna: art. 6, 9, 10 i 12 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o szkodnictwie leśnym i polnym (Dz. U. z 1937 r. Nr 30, poz. 224 i z 1956 r. Nr 6, poz. 30).

2. Wykroczenia przeciwko przepisom o ochronie przeciwpożarowej:

- 1) porzucanie na terenie lasów, wrzosowisk, suchych łąk i torfowisk oraz w odległości 100 m od nich nie ugaszonych zapalek i niedopalków papierosowych — mandat w wysokości 50 zł (z wyjątkiem spowodowania pożaru i zachodzącej w związku z tym odpowiedzialności),
- 2) rozniecanie ognisk na terenach wymienionych w pkt 1, pozostawianie lub przenoszenie palących się lub tłących przedmiotów, korzystanie z płomienia otwartego, jak również spalanie pokrywy gleby i pozostałości roślinnych — mandat w wysokości 100 zł (z wyjątkiem spowodowania pożaru i zachodzącej w związku z tym odpowiedzialności),
- 3) przejazd przez wymienione w pkt 1 tereny ciągnikiem bez zabezpieczenia rur wydechowych iskrochronami — mandat w wysokości 100 zł.

Podstawa prawna: art. 29 i 35 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) w związku z § 1 ust. 1 pkt 2, 3 i 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 lipca 1951 r. w sprawie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów lasów, łąk, torfowisk i wrzosowisk (Dz. U. Nr 40, poz. 303).

3. Wykroczenia przeciwko przepisom o ochronie przyrody:

- 1) nabywanie roślin podlegających ochronie — mandat w wysokości 50 zł,
- 2) zanieczyszczanie otoczenia pomników przyrody — mandat w wysokości od 50 do 100 zł w zależności od stopnia zanieczyszczenia,
- 3) uszkodzenie rosnących w stanie dzikim roślin chronionych nie powodujące ich zniszczenia — mandat w wysokości 30 zł,
- 4) niszczenie gniazd ptaków, o ile dokonane zostało jednorazowo — mandat w wysokości 30 zł,
- 5) przebywanie na terenach objętych ochroną, na których obowiązuje taki zakaz — mandat w wysokości 30 zł,
- 6) wybieranie jaj z gniazd ptasich dokonywane sporadycznie — mandat w wysokości 30 zł, a jeżeli czyn posiada cechy procederu lub dotyczy gatunku wyjątkowo cennego na danym terenie — mandat w wysokości 50 zł,
- 7) dokonywanie w obiektach podlegających ochronie zmian, jak np.:
  - a) niszczenie gleby, polegające na zdarcie jej warstwy na powierzchni do 1 m² — mandat w wysokości 50 zł,
  - b) płoszenie zwierząt — mandat w wysokości 20 zł,
  - c) zanieczyszczanie wody — mandat w wysokości 50 zł,
  - d) używanie pojazdów mechanicznych i konnych poza drogami wyznaczonymi do tego celu — mandat w wysokości 30 zł,
  - e) zbiór owoców runa w miejscach, w których jest to zabronione — mandat w wysokości 50 zł.

Podstawa prawna: art. 28 i 29 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 189) w związku z rozporządzeniami, zarządzeniami i orzeczeniami wydanymi na podstawie art. 12—16 i 18 wymienionej ustawy, a także rozporządzeniami i zarządzeniami utrzymanymi w mocy zgodnie z art. 33 tej ustawy.

§ 5. Jednostki organizacyjne resortu przemysłu ciężkiego, w których zatrudnione są osoby uprawnione do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego, powinny przekazywać wpływy z mandatów karnych na dochody budżetu właściwych powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty oraz dzielnicowych w miastach wyłączonych z województw) rad narodowych oraz składać im miesięczne sprawozdania cyfrowe i krótkie sprawozdania opi-

sowe z przebiegu wymierzania kar mandatowych. Sprawozdania obejmować powinny: ilość mandatów nałożonych, wykroczenia, za jakie je nałożono, i globalną kwotę ściąganych mandatów.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Ciężkiego: *J. Hryniewicz*

44

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 29 grudnia 1966 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kwidzińskie Ostnice” obszar lasu o powierzchni 0,20 ha w Leśnictwie Miłosna Nadleśnictwa Kwidzyn, stanowiący część poddziału „a” w oddziale 7, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1963—1974 r., położony w miejscowości Miłosna Danutowa, w gromadzie Rakowiec, w powiecie kwidzińskim województwa gdańskiego. Granice rezerwatu zostały oznaczone na gruncie i na mapie rezerwatu w skali 1 : 20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych najbardziej na północ wysuniętego stanowiska ostnicy Jana (*Stipa Joannis*).

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) zbiór owoców i nasion,

b) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,

c) niszczenie roślin,

d) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,

e) pasanie zwierząt gospodarskich,

f) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,

g) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,

h) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,

i) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,

j) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

4. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

45

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 30 grudnia 1966 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Stary Zalom” obszar łąk o powierzchni 0,95 ha, stanowiący własność Państwa (Państwowy Fundusz Ziemi), położony w gromadzie Człopa, w powiecie wałeckim województwa koszalińskiego. Granice rezerwatu zostały oznaczone na gruncie i na mapie rezerwatu w skali 1 : 5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych unikalnego stanowiska turzycy podgórskiej — ptasie łapki (*Carex ornithopoda* — Wild.) na podłożu z kredy jeziornej.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) zmiana stosunków wodnych bez uzyskania zezwolenia wodnoprawnego, wydane przez właściwy do spraw gospodarki wodnej organ prezydium rady narodowej w porozumieniu z organem do spraw ochrony przyrody prezydium wojewódzkiej rady narodo-

wej; zmiana stosunków wodnych w rezerwacie przyrody może nastąpić tylko w wypadku, gdy nie spowoduje ona zasadniczej zmiany w biotopie,

b) niszczenie i uszkodzanie roślin,

c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,

d) pasanie zwierząt gospodarskich,

e) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,

f) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,

g) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,

h) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,

i) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wskazanymi przez konserwatora przyrody.

4. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*